

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera L. cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

fileæ, apud Pernam, anno 1577. in folio; simul cum libris no-
uem Martiani Capellæ de nuptiis Philologiæ, & Mercurii, &
scholiis Bonaventuræ Vulcani Brugensis, in iis enim multa in-
ferta, quæ Isidori nostri non sunt, & ex Hæreticorum more,
etiam ueneno prauitatis hæreticæ resperfi ueniunt.

De illustribus Ecclesiæ scriptoribus, Lib. 1. excusus cum aliis Co-
loniæ 1580. in octauo.

De reliquis eius operibus, si quæ separatim excusa sunt, ante ocu-
los nostros non comparuerunt: quorum omnium Catalogū si ex-
petat Lector, Trittemium consulat. *Bugianus, & pictura Claustrii
Mantuani.*

D. P E T R V S, Ferdinandi III. Regis Legionis filius, Monachus,
& Abbas Vallis Oleti, & postmodum Hispalensis Archiepiscopus,
aliquot annis eo magistratu usus, postea dispensatione Romani Pō-
tificis sacerdotio abdicauit, & Christina, Daciæ Regis filia ducta,
Dux Aluæ, & aliorum locorum factus est anno Domini 1250. *Ge-
nealogia Regum Hispaniæ, & alij.*

Archiepiscopatus de litera L.

Lindisfarnenses, siue Northumbriæ, in Angliæ.

Cap. XXXV.

A N C T V S Aidanus, Scotus, Monachus Mona-
sterij Huii, seu Huensis in Hybernia, summus
Lindisfarnensis Ecclesiæ Archipresul, creatus,
& consecratus est anno Christi Do. 635. eoq;
munere functus est ann. 17. sanctorumque nu-
mero associatus anno 651. pridie cal. Septeb.

*Beda, lib. 3. cap. 14. & 16. & in epitome: & Trittemius, libr. 4. cap. 136.
& Matthæus Vuestmon. in Flor. Hist. Scripsit in scripturas commen-
taria; Homilias, & alia nonnulla.*

1 S. F I N A N V S, siue Sinanus, Scotus, Monachus Huensis, Aida-
num sequutus anno 651. pauco tempore in Episcopatu permansit,
decimo enim administrationis suæ anno, Christi 661. mortale solū
reliquit, cælestè petiturus. Scripsit librum de ueteris Paschalis ritu.

Q 3 Trit-

Trittemius, lib. 4. cap. 136. Demochares de Sacrificio Missæ, T. c. 3. c. 15. & 39. Beda, lib. 3. cap. 17.

3 S. COLOMANNVS, Scotus, Monachus Huenfis, & Abbas Amaribacensis, præfuit annis tribus. Huius in victu temperantiam, in vestitu abiectionem, in maximis Reipub. negotijs prudentiam, multi illius sæculi Ecclesiastici sunt sequuti, pauci tamen assequuti. Tandem Episcopatu relicto ad Monasterium suum redijt anno 664. Et pauco post tempore, Britannia relicta, per multas regiones Germaniæ, uerbum Dei disseminauit, & in Austria à nonnullis Christi hostibus impiè trucidatus, per martyrium ad cælos euolauit, die tertio Idus Octobris. *Demochares, locis citatis. Boetius in Hist. Scot. libro 9. Trittemius, lib. 4. c. 153.*

4 D. IVDAS, siue Tudas, Scotus, Monachus in Scotia, abdicante Colomanno, Episcopus consecratus anno 664. annis plus minus quatuordecim Republica bene administrata, laboris sui præmium accepit anno 678. *Trittemius, lib. 4. c. 155. Demochares, & alij.*

5 S. EATTA, Anglus, Monachus, & Abbas Monasterii Mailros in Anglia, ex Episcopo Hagulstadenfi, Iuda defuncto, Eboracensis creatus, ann. 678. præfuit annis plus minus quinque usque ad annum 683. quo ad sedem suã priorem reuersus, Eboracensem S. Cuthberto dimisit, & paulo post miraculis clarus obiit anno 686. *Beda, lib. 4. c. 28. Trittemius, lib. 4. c. 169. Matthæus, & alij.*

6 S. CVTHBERTVS, siue Cudberechtus, Anglus, Monachus primum Mailrosensis sub S. Eatta Abbate, deinde Præpositus, Monasterij insulæ Lindisfarnensis, sub cara Sancti Boisili Abbatis, electus in Episcopum Hagulstadensis Ecclesiæ pro Trüberechto, qui ab Episcopatu fuerat depositus: Lindisfarnensem tamen sedem magis diligens quod in ea conuersatus semper fuisset, eã Hagulstadenfi prætulit. Cædente igitur Eatta Archiepiscopus Lindisfarnensis creatus anno 683. non statim ordinari, & consecrari uoluit, sed peracta hyeme quæ imminabat, in ipsa solennitate Paschali, consecrationis munus accepit Eboraci, à Theodoro Cantuariæ Præsule, anno 684. præsentate Ecgfrido Rege Northûbriæ, qui eodẽ anno mortuus est. Duobus autem annis in Episcopatu peractis, solitudinis impatiens reperijt Insulam, ac Monasterium suum, anno 686. Diuino enim admonitus oraculo fuerat, iam diem mortis sibi imminere, quæ accidit, anno sequenti 688. die decimotertio calendas Aprilis. *Beda, lib. 4. c. 27. 28. 29. 30. 31. & 32. & lib. 5. c. 1. Trittemius, lib. 4. c. 168. Demochares*

chaves, & alij. Scripsit de uita Monastica, librum unum.

8 S. EDILVVALDVS, siue Aethelualdus Monachus & Abb. Mailrosensis, in locum Eadberti Archiepiscopi creatus, anno Domini 698. peruenit usque ad annum 738, ut annotat *Tritemius li. 4. c. 179.* & *Mattheus Vvestm. in flor. Historiarum.*

24 D. AEGELRICVS, Monachus & Abbas Monasterij quod Burgum dicitur, cum aliquot annis Ecclesie suae laudabiliter praefuisset, Episcopatu sponte relicto, ad Monasterium anno 1056. secedens, Monachum iterum induit, & annis duodecim illic exemplariter uiuens, anno tandem 1068. mortem obiit. *Mattheus Vvestm. in flor. Hist. ad ann. 1056.*

35 D. N. Monachus & Prior Dunelmensis, uir discretus & religiosus, concordibus animis in locum Richardi à Monachis anno Domini 1237. electus Episcopus, cum eius approbatio à Romano Pontifice diu nimis protraheretur, sponte electioni de se factae renunciauit anno 1240, & ad Monasterium suum redijt. *Mattheus Vvestm. in flor. Hist. ad an. 1237. & 1240.*

38 D. ROBERTVS, de Stichil, Monachus Dunelmensis, & Prior de Finchale, Gulielmo Episcopo de medio sublato, in crastino S. Michaelis, unanimi assensu in pastorem & Episcopum electus, an. 1260. non nisi anno sequenti ab Archiepiscopo Eboracensis, Idibus Februarij consecratus est apud Sutheuel. Vir fuit elegans, discretus, & commendabilis, pluribusque annis in regimine laudabiliter consumptis, migrauit ad Dominum, *Mattheus Vvestmon. in flor. Hist. ad ann. 1260. & 1261.*

D. RICHARDVS, de Bury, Monachus Dunelmensis, Ludouico de Bellomonte anno Domini 1333. substitutus, circa festum S. Michaelis, & à Romano Pontifice, Rege Angliae, & Archiepiscopo Eboracensi confirmatus, ab eodem paulo ante Natalem Domini, solenniter consecratus est. *Thomas Vvalsinghamius in Historia breui, in Eduardo III. Rege, ad annum 1333.*

Lugdunenses in Gallia.

42. 39 S. Genesius, Gallus, Monachus & Abbas cuiusdam Monasterij in Gallia, Lugdunensi Ecclesiae tricesimonono loco, ut uult Saracenus, uel quadagesimo secundo, ut annotat Campegius, praepositus, aliquot annis gregem sibi commissum laudabiliter rexit. Vixit ann. Domini 640. *Tritemius, lib. 3. cap. 201. & lib. 4. cap. 58. Erat tamen in*

Q 4 no-

nomine Episcopatus uti annotauimus in Martyrologio nostro ad diem 14. Aprilis.

43. 40 S. LAMBERTVS, siue Landebertus, Taruanensis, Gallus, Monachus & Abbas Monasterij Fontanellæ. in Gallia, S. Genesio circa annum Domini 660. successor datus, Sanctitate admirabilis euasit. Obiit anno die decimo octauo calendas Maij. *Tritemius, lib. 3. cap. 96. rectè Episcopum Lugdunensem agnoscit, sed lib. 4. c. 61. Bituricensem nominat. Hanc controuersiam enodauius die 14. Aprilis.*
- 41 S. DESIDERIVS, Gallus, Monachus Luxouiciensis, S. Lamberto immediatè succedens, miraculis clarus migravit pridie idus Februarij. Floruit ann. 680. *Omittitur hic a Campegio in Catalogo Episcoporum Lugdunensium.*
- 69 65 D. GAUCHERANVS, uel Gouceranus, Monachus, & Abbas Athanacensis in Gallia, floruit anno 1100.
- 71 67 D. RAYNALDVS, (malè ab alijs uocatus Fainaldus) Monachus Cluniacensis, & Abbas Vigiliacensis, floruit tempore S. Petri Abbatis Cluniacensis anno 1120. & moriens, Cluniaci sepultus est cum sequenti epitaphio, ab ipso S. Petro Abbate composito.
- Gloria Pontificum iacet hic presul Rainaldus
Magnus, in exiguo conditus hospitio.
Vigiliacensis prius Abbas, post Patriarcha
Lugduni, fuisse factus honoris honor.
Predia thesauri fastigia celsa loquuntur,
Quo studio primo presuit illo loco.
Lugdunensis apex iunxisset cornua celo,
Ni celer occasus subripuisset eum.
Cuius erat Monachus prope cuius ab ubere natus,
Accubat in gremio matre Clunace tuo.
Quem tibi commissum numero committe piorum,
Cumque suis precibus, fac penetrare polum.*
- 78 74 D. GVICHARDVS, Monachus, & Abbas Poligniaci.
- 87 82 D. AYMARVS, Gallus, Monachus Monasterij Cluniacensis, cõsecratus à Gregorio Papa IX. an. Domini 1274.
- 88 83 D. RODVLPHVS, seu Radulphus, de Torreta Monachus in Gallia.
- 105 95 D. ANDREAS d'Espina, Gallus, Monachus, & Prior S. Mar-

S. Martini de Campis, deinde Archiepiscopus Arelaten-
sis, Burdegalenfis, & mox Lugdunensis, postremo S. R.
E. Card. anno 1489. factus est.

ANNOTATIO.

De his septem incipiendo à S. Desiderio, agunt Demochares de sacrif.
Missæ Tom. 2. capit. 27. & Belforestius in Catalogo Episcoporum Lug-
dunensium in sua Cosmographia. Numeri marginales antepositi, sunt se-
cundum denumerationem Campegi; postpositi uerò secundum calcu-
lum Sarraceni.

Archiepiscopatus de litera M.

Magdeburgenses in Saxonia. Cap. XXVI.

1 ANCTVS Albertus, siue Adalbertus Mona-
chus Sancti Maximini Treueris, ab Othone I.
Imperatore Metropolitanæ Parthenopoleos Ec-
clesiæ electus Archiepiscopus primus, anno 971.
tredecim illi annis & mens. octo cū summa lau-
de præfuit, strenueq; Pontificatum administra-
uit, multosq; Vandalorum populos prædicado lucratus est Chri-
sto, in tantum ut etiam illorum Apostolus meruerit appellari. Su-
biiciuntur autem huic Metropolitanæ, Episcopatus sex, scilicet merf-
burgensis, Misnensis, Citizenfis, Brandenburgensis, Hauelber-
gensis, & Porenensis. Vocatur autem hæc ciuitas Magdeburgum,
græco vocabulo Parthenopolis, quam nos Virginopolim dicere pos-
sumus. Obiit autem S. Adelbertus anno Domini 984. *Tritemius,*
lib. 4. c. 103. Crantzius in Saxonia, lib. 4. c. 14. & 17. & alibi sæpè. & Pe-
trus Cratopolius de Episcopis Germaniæ, fallitur tamen cum dicit Bremēsi
Ecclesiæ ab Othone Imp. præpositum. Paul. Lang. dicit obiisse anno 981.
2 D. O T H E R I C V S, Monachus Monasterii S. Viti Corbe-
iæ Saxonici. Adalberto iam defuncto surrogatus, anno 984, post
electionem, iter Romam versus aggrediens, in itinere defecit,
anno, vt colligere licet, Pontificatus sui primo. Vir fuit ea tempesta-
te doctissimus, cuius doctrinæ fama ad Archiepiscopatum sublima-
tus est. *Tritem. in Chron. Hirsaugiæ.*

4 D. Dageni, qui à Crantzio, & aliis Dado, Dago, uel Dudo toca-
tur, monachus S. Enterani Ratisponæ, habitu & conuersatione ue-
ne-

ne-